

© Sandra Qvist

Helena Henschen – Sweden

I skuggan av ett brott (2004)

The Shadow of a Crime

Publishing House **Bromberg**s

Biography

Helena Henschen was born in 1940 and raised in Stockholm. She has an artistic background and has worked as a graphic designer. Henschen has both written and illustrated children's books and she was one of the founders of the famous Swedish design company Mah-Jong.

Synopsis

The von Sydow murders received renewed attention in Sweden in 2004 as a result of the publication of the book *I skuggan av ett brott* by Helena Henschen, whose mother was the younger sister of Fredrik von Sydow. The book is a mixture of fact and fiction, and constitutes an attempt to understand both the taboo that arose within the family in relation to the crime, and also why Fredrik von Sydow committed the murders.

Fredrik von Sydow came from an upper-class family in Stockholm and studied Law at Uppsala University. On March 7, 1932, his father Hjalmar von Sydow – who was a conservative Member of Parliament and the managing director and chairman of the Swedish Employers' Federation and two maids employed in the household were found dead in the family residence in Stockholm, all bludgeoned to death with an iron bar.

Even though the police soon came to suspect the son, Fredrik, it took a few hours before they were able to locate him. Fredrik von Sydow had taken a taxi with his wife Ingun to Uppsala where they entered the restaurant of Hotel Gillet and ordered champagne, caviar and oysters. When the police eventually arrived at the restaurant, Fredrik von Sydow shot and killed his wife and himself.

I skuggan av ett brott

Helena Henschen

Uppsala den 7 mars 1932

Jur. stud. Christian Fredrik Viktor Albert von Sydow, 23 år, född 4/6 1908, cirka 178 cm lång, smärt, avlångt något pussigt ansikte, cendré med å högra sidan benat hår, gråblå ögon, ganska stor, något inåtböjd näsa med ett snett övergående ärr, ordinär mun och dito haka samt ett mindre men djupt ärr å underkäkens högra sida, iklädd troligen svart kavaj, randiga byxor, vit krage, svart slips, ljusgrå överrock och svart styv hatt.

Fru Sofie von Sydow, 23 år, född 6/3 1909, cirka 175 cm lång, smärt, askblont hår, ser mycket bra ut, iklädd mörk klänning, lång mörk kappa med persianskinn å krage och ärmor, liten svart hatt och svarta lågskor.

Begäres efterspanade och anhållna såsom misstänkta för mord.

Polismyndigheten i Stockholm

Efterlysningen nådde Uppsalapolisen klockan tio på måndagskvällen den 7 mars 1932 några timmar efter det att härardshövdingen Hjalmar von Sydow och två tjänstekvinnor hittats ihjälslagna i en våning på Norr Mälarstrand i Stockholm. Misstankarna riktades omedelbart mot sonen Fredrik von Sydow.

Fredrik och hans hustru Sofie anlände med taxi till Uppsala samma kväll klockan tjugo i åtta och bilen stannade utanför Stadshotellet. Chauffören frågade om han kunde få hämta dem och köra dem tillbaka, men fick till svar att de

var bosatta i Uppsala. När droskägaren Erik Oskar Valdemar Nordkvist nästa dag läste om mordet i tidningen och såg ett publicerat foto på paret, var han säker på att det var Fredrik von Sydow och dennes hustru som han hade kört. Han noterade att fru von Sydow i verkligheten hade sett mycket bättre ut än vad bilden i tidningen visade.

De frågade efter ett ledigt rum på Stadshotellet men alla rum var redan bokade. Man vet att paret lämnade hotellet och ankom till restaurang Gillet vid Fyristorg i Uppsala strax före klockan åtta. Rockvaktmästaren Ernst Gustaf Norman hade känt igen makarna von Sydow och noterat tidpunkten för deras ankomst.

De var på flykt från en död till nästa död. De ville ha en frist bara, en kort stund till att leva. Innan Gillet stängde vid midnatt skulle deras resa vara fullbordad. Måndagen den 7 dennes klockan omkring 10.25–10.30 eftermiddagen, blev fru Sofie von Sydow berövad livet medelst ett revolverskott, som hennes make, juris studeranden Christian Fredrik Viktor Albert von Sydow avlossat mot hennes huvud, under det makarna von Sydow uppehöll sig i vestibulen en halv trappa upp inom Hotell Uppsala Gille, här i staden, varefter mannen von Sydow omedelbart därefter och på samma plats berövade sig själv livet genom att med samma revolver skjuta ett skott mot sitt eget huvud.

Uppsala Polis

Kriminalavdelningen

Genom polisens vittnesförhör blev Sofies och Fredriks sista timmar kartlagda. Händelseförloppet upprörde, det var inte bara det faktum att Fredrik avlossade de dödande skotten invid restaurangen, utan också den provocerande rekvisitan;

champagne, ostron, rosor och musikstycket som de påstods ha bett musikkapellet att spela, en sorti som på en teaterscen. Vad som var sant är oklart, händelsen omgavs av rykten och skrönor och mordet blev det stora samtalsämnet, inte bara i Uppsala utan i hela landet.

Ingen kunde förklara varför Fredrik von Sydow hade tagit livet av sin far och familjs två tjänstekvinnor. Ingen visste, och ingenstans i brottsutredningen framkommer något motiv. Vad som hände inne i Fredriks huvud och vad som utlöste ett sådant våldsamt utbrott den där måndagseftermiddagen i mars, är okänt. Sjuttio år har gått och dådet är i dag lika gåtfullt som då. I den efterlevande familjen är händelsen onämnbart. Den är hemlig och förbjuden att vidröra. Händelsen finns inte och har aldrig ägt rum. Kanske är det just därför som dess existens är så påtaglig.

De var så unga, bara tjugotre år. Dagen före mordet hade de firat Sofies födelsedag tillsammans med några vänner på Skarpö i Stockholms skärgård och Sofie hade sagt att det var första gången som hon diskade en disk. Hennes händer var oförstörda som på ett barn och Fredriks haka fortfarande nästan fjunig.

I mars 1932 hade tidningarna svarta rubriker, nästan som krigsrubriker. Mordet blev förstasidesstoff i alla svenska dagstidningar under en vecka fram till den 13 mars då landet skakades av ännu en skandal, nämligen nyheten att finansmannen Ivar Kreuger hittats skjuten i Paris. De två händelserna hade inget samband med varandra utom just detta att de sammanföll i tid. De sönderbläddrade tidningsläggen är sedan länge ersatta med mikrofilm och även dessa hör till de mest tummade och repiga i Kungl. bibliotekets tidskriftsarkiv.

Mordet på Hjalmar von Sydow och de två tjänstekvinnorna, kokerskan Karolina Herou och husan Ebba Hamn

innehöll alla de ingredienser som en riktigt stor skandal ska innehålla; kända personer, ung bråd död och gastkramande detaljer. Morden fortsätter att fascinera och dyker då och då upp i tidningarna som några av de mest uppmärksammade i Sverige. Vid millennieskiftet nämndes de som en av årtusendets societetsskandaler, år 2001 togs de upp bland de illgärningar som drabbat Stockholm alltsedan 1300-talet; Kåpplingemorden, Gustav III, Olof Palme... samt de sydowska morden. Brottet blev teaterpjäs och tevefilm och fick en egen monter i polismuseet med berättelsen utlagd på internet.

Fredriks far, häradshövdingen Hjalmar von Sydow, var polischef i Stockholm vid sekelskiftet 1900, riksdagsman i första kammaren, men framför allt chef för Svenska Arbetsgivareföreningen från bildandet 1907 och fram till sin död. Han var en central gestalt i svensk arbetsmarknadspolitik under 1900-talets första kvartss sekel och mest känd för allmänheten blev han som den hårdföre arbetsgivargeneralen under Sveriges största arbetsmarknadskonflikt, storstrejken 1909.

De sydowska morden begicks i en familj som till synes hade allt. Man bodde i en åttarumsvåning på Norr Mälarstrand med utsikt över Riddarfjärden. Hustrun hade varit sjuklig och gått bort flera år före brottet, men en trotjänarinna skötte hushållet med hjälp av en kokerska och en husa. I familjen fanns fyra barn, först två flickor, sedan Fredrik och så sladdbarnet, en flicka. De ansågs alla ha gott läshuvud, inte minst Fredrik som tog studenten med höga betyg. Somrarna tillbringades i Velamsund med stan på lagom avstånd. Sommarbo, som huset kallades, var en av skärgårdens ståtligaste grosshandlarvillor. Trädgården var anlagd som en engelsk park med konstgjord grotta, parkbänkar, små trädgårdsskulpturer och utkikstorn med tub. Trädgårdsmästare krattade, ansade och klippte och blomsterfång bars in

och ordnades i vackra vaser. I vagnslidret stod droskan och i stallbyggnaden bodde kusken beredd att hämta gäster från stan om de inte kom med ångbåt. Här firades familjetilldragelser då släktingar och prominenta gäster bjöds ut till fest bland blomsterurnor i skuggande grönska. Det var födelsedagar, bröllop eller dopkalas; den yngsta dottern firades som om barnet inte bara var den gamle hövdingens prinsessa, utan också hela det svenska näringslivets. Häradshövdingen och hans hustru umgicks i de högsta svenska näringslivs- och politikerkerkretsarna.

Vid stranden en bit bort från Sydows fanns en annan villa, inte lika storslagen som Sydows, men ändå imponerande med rosafärgade grusgångar, tennisbana och ett särskilt annex för tjänststaben. Här tillbringade Sofies familj somrarna när man inte befann sig i Sandhamn vid havsbandet. Fadern och de fyra barnen kappseglade och under regattorna flyttade hela familjen dit ut. När seglingssäsongen var över återvände man till Velamsund eller till tolvrumsvåningen vid Strandvägen i Stockholm. Barnen i de båda familjerna lekte och umgicks. Jungfrur passade upp dem, privatchaufförer hämtade och lämnade dem och gastar riggade deras båtar. Familjerna förskansade sig bakom rikedom och det hemliga innanmätet blottades aldrig för utomstående.

Fredrik och Sofie hade alltså bott grannar och lärt känna varandra redan som unga. Deras pappor var båda framgångsrika och högt uppsatta personer, Fredriks i Svenska Arbetsgivareföreningen och Sofies far som byggde upp sitt sjöförsäkringsbolag Hansa till det som senare blev Trygg-Hansa. De båda fäderna styrde sina familjer med samma maktspråk som de tillämpade i styrelserum och chefsstolar. I dåtidens patriarkala familjestruktur ansvarade mannen för alla åtaganden utanför familjen medan det ankom på kvinnan

att styra över sitt revir, barnen och hemmet med tjänstefolk. Men varken Fredriks eller Sofies mödrar förmådde göra detta. Fredriks mamma tillbringade långa perioder på sjukhem och Sofies mamma lämnade hemmet när Sofie var tolv år. Papporna var sällan hemma och deras försök att fjärrstyra hem och barn var säkert dömt att misslyckas. I vilket fall kunde de inte ersätta avsaknaden av mödrar och när barnen kom i tonåren blev det allt tydligare. Fredrik och Sofie gjorde vad många andra ungdomar förmodligen skulle ha gjort om de haft möjlighet. De reste ut till de tomma villorna när sommarsäsongen var över, tullade ur spritförråden och ordnade föräldrafria fester. Vin och sprit var begärliga och svåråtkomliga varor under motbokstiden, men både Fredriks och Sofies pappor hade tilldelats extraransoner. Rykten spreds om de vilda festerna i Velamsund, men nådde säkert inte patriarkernas öron. Vem skulle ha vågat berätta någonting sådant? Knappast tjänstefolket, för det skulle bara drabba dem själva eftersom ansvaret för barnen hade anförtrotts dem. Knappast grannarna som under vinterhalvåret utgjordes av bosatta fiskare och lantarbetare. För dem var livet i de stora grosshandlarvillorna lika avskilt som om det pågick på en annan planet.

Fadermord intar en särställning i litteratur och myter. Fadermord, modermord, brodermord... det är Hamlet och Macbeth, Bröderna Karamazov och Orestes, som jagas från land till land med brinnande facklor. Det är Oidipus som sliter ut sina egna ögon när det uppenbaras att han har dödat sin far och gift sig med sin egen mor. Oidipus har brutit mot två tabun: incest och fadermord. Att han är utan skuld för ringar inte gärningen, tvärtom tar den ut sin hämnd och förgör honom.

En känsla av skuld och skam. Ett gissel för den som är oskyldigt drabbad. Den skyldige kan betala sitt brott och göra sig fri, men inte den som ingen skuld har, för han har ingenting att sona.

Fredrik och Sofie efterlämnade en treårig dotter. Det lilla barnet, samt Fredriks yngre syster som upptäckte vad som hänt i våningen på Norr Mälarstrand, fick bära på en känsla av skuld och skam genom hela livet. Vem får längta efter en sådan far, vem kan tillåtas sörja en mördare? De bemöttes som besmittade med någonting onämnbart som ingen förmodde vidröra. Omvärlden vände sig bort, det fanns ingen tröst att ge och ingenting att tillägga. Mamma har farit till Paris, sa man undvikande till treåringen som upphörde att tala och väntade ensam i sitt rum dit jungfrurna bar in maten. Den femtonåriga systemens upplevelser efter händelsen var likartade, kanske svårare. I ett slag hade allt utplånats som varit hennes barndom. De vuxna som stod henne nära var mördade. Hemmet upplöstes, det av pengarna som inte hade förlorats i Kreugerkraschen gick till skulder och själv kallades hon till vittnesförhör. En grannfamilj förbarmade sig över henne och hon fick bo hos dem fram till studenten.

Hjalmar von Sydow var min morfar, Fredrik min morbror och hans då femtonåriga lillasyster, min mamma. Brottet är inte längre det nervkittlande samtalsämne som det en gång var, och bland de efterlämnade släktingarna finns det bara några få som har egna minnen av vad som hände. Men hos mig har de obesvarade frågorna ständigt varit aktuella. Vad hade hänt i min mammas familj som ledde till en sådan katastrof? Under hela mitt liv har jag funderat över händelsen, periodvis vaknat av den på morgnarna eller låtit den olösta gåtan flyta in i sömnen, men det har också funnits tider då den glidit undan och förlorat i betydelse. Under min uppväxt

återkom ofta samma dröm. Någon krossar en glödlampa och håller glasskärvorna i mitt öra. Som barn uppfattade jag drömmen som obegriplig trots att en enkel tolkning är uppenbar; någonting smärtsamt hade uppenbarats, något som öronen inte förmådde höra. Brottet kom att kasta skuggor långt fram i tiden. Att tala om mordet var uteslutet och gick det inte att undvika så man Händelsen, men med så låg röst att det knappast hördes. Det var som med djävulen som kallades Den grå eller Den onde. Att ta ordet djävulen i sin mun stigmatiserade. Man riskerade att själv bli en djävul. Om ett brott blir föremål för rättegång, gärningsmannen döms och avtjänar sitt straff, blir det kanske en renande och klargörande process där fallet sedan kan läggas åt sidan. Men så blev det inte med detta brott. Det fick aldrig något avslut och de frågor som de anhöriga bar på förblev obesvarade. Fredrik och Sofie omnämndes aldrig i familjen, än mindre ställdes frågorna. Vad fick Fredrik att göra sig skyldig till detta illdåd? Valde verkligen Sofie, en ung vacker kvinna och mamma till ett litet barn, att självmant följa honom in i döden? I verkligheten är det bara ett fåtal frågor som har ett enkelt svar. Man letar efter motiven och vill så gärna veta sanningen men den får man aldrig veta. Jag söker ändå en förklaring och reser till min mamma i Köpenhamn.

The Shadow of a Crime

Helena Henschen

Translation from the Swedish by Carla Wiberg

Uppsala, March 7, 1932.

Law student Christian Fredrik Viktor Albert von Sydow, aged 23 years; date of birth June 4, 1908; height approximately 178 cm; slim build; face longish, somewhat bloated; hair light brown, parted on right; eyes grey-blue; nose fairly large, somewhat upturned, crossed by a slanting scar; mouth and chin ordinary; also, a small but deep scar on right-hand side of lower jaw; probably wearing a black suitcoat, striped trousers, white collar, black tie, pale grey overcoat and a tall black hat.

Wife of the above, Sofie von Sydow, aged 23 years; date of birth March 6, 1909; height approximately 175 cm; slim build; hair ash-blond; very good-looking; wearing a dark dress, long dark coat with Persian lamb on collar and sleeves, a small black hat and black boots.

Wanted on suspicion of murder.

Stockholm Police Authority

The alert reached Uppsala police at ten p.m., on Monday 7 March 1932, a few hours after district court judge Hjalmar von Sydow and two female servants had been found beaten to death in an apartment on Norr Mälarstrand road in Stockholm. Suspicion fell immediately on the judge's son, Fredrik von Sydow.

Fredrik and his wife arrived in Uppsala in a taxi-cab at twenty to eight the same evening, and the car pulled up outside Stadshotellet, the city's foremost hotel. When cab driver Erik Oskar Valdemar Nordkvist read about the murders the following day, and saw the picture published in the newspaper, he felt sure that last evening's passengers were Fredrik von Sydow and his wife. He noted that Mrs. von Sydow had looked much better in real life than in the newsprint photograph.

They asked for a room at the hotel, but there were no vacancies. What is then known is that the pair left the hotel and arrived at the Gillet restaurant ('Guild Hall') on Fyris Square in Uppsala just before eight. There cloakroom attendant Ernst Gustav Norman recognized them and took note of the hour.

They were on the run from one killing to another killing. They just wanted a respite, one more brief moment of life. Before the restaurant closed at midnight, their journey would be over.

On Monday 7 March, between 10: 25 and 10: 30 in the evening, Mrs. Sofie von Sydow lost her life due to a revolver shot which her husband, law student Christian Fredrik Viktor Albert von Sydow, fired at her head while the von Sydows were in the entresol lobby in the Hotell Uppsala Gille in this city, after which Mr. von Sydow immediately afterwards, and in the same location killed himself by firing the same revolver at his head.

Uppsala Police, Crime Department

By interviewing witnesses the police charted Sofie's and Fredrik's last hours. The whole chain of events was shocking, not just because Fredrik fired the fatal shots so close to the

restaurant, but also because of the outrageous props: champagne, oysters, roses, and the tune they were said to have requested from the band – making an exit as from a stage. How much of this that was true is not known; surrounded by rumours and stories, the murders became the number one topic of conversation, not just in Uppsala but in the whole country. No one could explain why Fredrik von Sydow had killed his father and the family's two maids. Nobody knew, and nothing in the police's investigation reveals a possible motive. What went on in Fredrik's mind, and what triggered such a burst of violence that Monday afternoon in March, is unknown. Seventy years have gone by, and the crime is as much of an enigma today as it was then. Within the family, the subject is taboo. It is a secret and must not be touched upon. And what happened never happened, and does not exist. And maybe that is why its existence is still so palpable.

They were so young, only twenty-three. The day before the murders they had celebrated Sofie's birthday with friends on Skarpö, an island in Stockholm's archipelago; and Sofie had said it was the first time ever that she washed dishes. Her hands were soft as a child's and Fredrik's chin had barely lost its peach fuzz.

In March 1932 the newspapers' headlines were black, almost as if announcing a war. That whole week the murders occupied the front pages of newspapers all across the country, until March 13th when the country was shaken by yet another scandal – the news that millionaire financier Ivar Kreuger had been found shot to death in Paris. The two events had no connection except their timing. Library copies of those newspapers were read until they fell apart, and the microfiche films that long ago replaced them are still among the most scratched and fingerprinted in the Swedish Royal Library's periodicals collection.

The murders of Hjalmar von Sydow and the two maids, cook Karolina Herou and housemaid Ebba Hamn, had all the ingredients required of a really awful scandal: famous names, young people violently dead, and chilling details. The murders keep fascinating; from time to time they make the papers yet again. Few Swedish crimes have attracted so much attention. They were named one of the biggest scandals of the last millennium, and in 2001 were included in a list of heinous Stockholm crimes since the 1300s: the K pplinge murders in 1389, which put Stockholm in the hands of the Germans; the shooting of King Gustav III during a masked ball at the opera in 1792; the assassination of Prime Minister Olof Palme in 1986... and the von Sydow murders. The crime was turned into a play and a TV film, got its own glass case at the Police Museum and its story published on the Internet.

Fredrik's father, district-court judge Hjalmar von Sydow, was Chief of Police in Stockholm around 1900, member of the upper house of Parliament, and above all head of the Swedish Employer's Association from its founding in 1907 until his death. He was a central figure in the politics of Swedish labour relations during the first quarter of the century, and the public came to know him as the tough head negotiator for the employers during the Great Strike of 1909.

The von Sydow murders were committed in a family which seemed to have it all. They lived in an eight-room apartment overlooking a picturesque waterway in central Stockholm. Mrs. von Sydow, had passed away several years before the crime; a faithful housekeeper ran the household with the help of a cook and a housemaid. They had four children: two girls, then Fredrik, and a much younger daughter. All were good students, especially Fredrik who graduated with strong marks. Their summers were spent at Velamsund, within easy reach of

the city. Summer Nest, as their house was called, was one of the archipelago's stateliest gingerbread villas. The garden was designed like an English park complete with a grotto, benches, lawn ornaments, and a look-out tower with a telescope. Gardeners raked, trimmed, and pruned, and flowers were brought in by the armful and arranged in handsome vases. A cab waited in the carriage house and its driver above the stables, ready to pick up those city guests who didn't arrive by steamboat. Near the water, a stone's throw from the von Sydow's, stood another gingerbread villa, not quite as grandiose but nonetheless imposing with its pink-gravel walks, tennis courts, and a separate wing for the servants. This was where Sofie's family spent their summers when they weren't on the island of Sandhamn, a sailing-race center nearer the open sea. Sofie's father and his four children were keen sailors, and the whole family migrated there for the regattas. When the sailing season was over, they returned to their twelve-room apartment on one of the most exclusive addresses in Stockholm.

The children of the two families played and spent time together. Nannies waited on them, private chauffeurs picked them up and dropped them off, and deck hands rigged their boats. Both families barricaded themselves behind their wealth, and the secrets within were never revealed to outsiders.

Thus Fredrik and Sofie, as neighbours, had got to know each other quite young. Both fathers were successful and highly placed, Fredrik's father within the Employers' Association, and Sofie's father Alrik, within the insurance industry – his maritime insurance company Hansa would later become Trygg-Hansa, one of Sweden's largest insurers. Both of them ruled their families in the same autocratic style that they exhibited in boardrooms and director's chairs. The patriarchal structure of contemporary society put men in charge of all matters outside

the home, while women were supposed to rule their own territory -, children, home and servants. But neither Fredrik's nor Sofie's mother was capable of this. Fredrik's mother spent long periods in nursing homes, and Sofie's mother left the family when Sofie was twelve. The fathers themselves were seldom at home, and their attempts to run their families by remote control must have been doomed to fail. No matter what they did, they could not replace their children's missing mothers, and this became more and more apparent as the children grew into their teens. The murder of fathers occupies a special place in literature and mythology. Patricide, matricide, fratricide... this is the stuff of Hamlet and Macbeth, the Brothers Karamazov, and Orestes hunted from land to land with burning torches. This is Oedipus, who tears out his eyes after realizing he has murdered his father and married his mother. Oedipus broke two taboos, committing incest and patricide. That he did so unwittingly does not diminish the outrage; quite the opposite. Vengeance is exacted and destroys him.

Guilt and shame – the scourge of the inadvertent perpetrator. The consciously criminal can pay the price and move on; not so the innocent, who has nothing to atone for.

Fredrik and Sofie left a three-year-old daughter. This little girl, as well as Fredrik's younger sister – who first discovered what had happened in the apartment – were burdened feelings of guilt and shame for the rest of their lives. How could you miss such a father? How could you mourn a murderer? They were treated as though infected with some unmentionable contagion which nobody could bring themselves to come near. They would turn its back on them; there was no comfort to give and nothing to add. Hjalmar von Sydow was my maternal grandfather, Fredrik my uncle, and his little sister, then fifteen years old, became my mother. The crime is no longer the

spine-tingling topic it once was, and among the surviving relatives only a few remain who have personal memories of what happened. For me, however, the unanswered questions have always loomed large. What was it in my mother's family that paved the way for such a disaster? All my adult life the unsolved riddle has given me food for thought; sometimes waking me up in the mornings or merging with sleep at night...

Yet at other times it has faded away, losing importance. While I grew up I had a recurring dream in which someone was crushing a light bulb and letting the broken glass fall into my ear. As a child I could never understand it, although interpretation now seems obvious: something painful had happened, something too bad for my ears.

The crime cast its shadow far into the future. Mentioning the murders was unthinkable; if it could not be avoided, it was referred to simply as What Happened, in a voice so low it almost went unheard. It was like saying the Grey One or the Bad One instead of the Devil, because uttering the world devil put one at risk of becoming a devil, too.

If a crime goes to trial, and the perpetrator is sentenced and takes his punishment, then perhaps he wipes the slate clean in the process, so that the matter can be laid to rest. Not so with this crime. There was never any closure, and the survivors' questions went unanswered. Fredrik and Sofie were never even mentioned in the family, much less were those questions asked. What made Fredrik commit such a heinous crime? Did Sofie, a beautiful young woman and mother of a small child, really volunteer to die with him? In real life, very few questions have simple answers. We search for motives, yearning for the truth but never finding it. Still looking for an explanation I pay a visit to my mother in Copenhagen.

EUROPEAN UNION
PRIZE FOR LITERATURE

2009

Helena Henschen (1940-†2011) – Sweden

I skuggan av ett brott

The Shadow of a Crime

253 pp, 2004

Rights sold to (*Last Update – September 2011*):

Danemark: Klim

Finland: WSOY

Germany: Insel

Norway: Aschehoug

Poland: Slowo/obraz terytoria

Croatia: Disput

Serbia: Zavet

Publishing House **Brombergs**

Brombergs Bokförlag AB – Box 12886 – 112 98 Stockholm – Sweden

Tel. +46 (8) 56262080 – Fax. +46 (8) 56262085 – www.brombergs.se

Contact: dorotea.bromberg@brombergs.se

ISBN: 918-5251-41-0

EUPL / FEP-FEE – Rue Montoyer, 31 – B-1000 Brussels – T. +32 (0)2 770.11.10

info@fep-fee.eu – www.euprizeliterature.eu

Education and Culture DG

Culture Programme

europaean
booksellers
federation

FEDERATION OF EUROPEAN PUBLISHERS
FÉDÉRATION DES ÉDITEURS EUROPÉENS